

សង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់ និងសាសនាចក្រសេរីនេដយេអាដរីនទីស លាវឌីស—លេខ ដប់បួន

Jeff Pippenger
2025-12-20

លេខដប់បួន

បុរេគតិសាស្ត្រនៃ «ការអនុវត្តទាំងឡាយរបស់ព្រះ» ក៏ត្រូវបានគំណាងផងដែរ
ដោយសំណួរព្យាករណ៍ «ដល់ពេលណា»។
បុរេគតិសាស្ត្រនៃគំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញាទាំងពីរនោះ
និងដោយនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗជាច្រើនទៀត
គំណាងឲ្យសម័យនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សសម្បូរនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់។
ក្នុងអំឡុងពេលនោះ មានការជជែកដេញដោលអំពីសារភាពរៀងចុងក្រោយពិត
និងសារភាពរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុមបុរាណប្រាជ្ញាបុរាណនោះ។
មានតែសារភាពរៀងចុងក្រោយពិតបុរាណតែមួយប៉ុណ្ណោះ។
ខុសឆ្គងនៃបុរេគតិសាស្ត្របរិសុទ្ធ ដល់ព្រះនូវបុរេគតិការអនុវត្តទាំងឡាយរបស់ព្រះ
ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃសង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់ ជាកន្លែងដែល «ស្រាវជ្រាវ»
ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីមនុស្សសម្បូរក្រុម
ខណៈដែលកំពុងត្រូវបានចាក់បង្កលើមនុស្សសម្បូរក្រុមទៀត។

មានការផ្ទុយគ្នាខុសៗគ្នានៅក្នុងសង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់ ដល់គួរត្រូវបានកត់សម្គាល់។
ប្រសិនបើយើង «parable» មានន័យថា «ដាក់នៅក្នុងបរិបទ» ហើយដោយសារតែមុនជាតិរបស់វា
ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទុយគ្នារវាងក្រុមមនុស្សពីរបុរាណទេ។ ពីមុនមក យើងបានប៉ះពាល់ដល់
«ការផ្ទុយគ្នា» មួយចំនួននៅក្នុងសង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់ ដោយបានបង្ហាញថា
មក្នុងនៃអំណាចដល់ពាក់ដោយពួកមនុស្សស្រីដែលគ្រប់គ្រងក្រុមយេស៊ូគ្រីស្ទ
ត្រូវបានដាក់ឲ្យផ្ទុយជាមួយនឹងអនុក្រឹត្យនៃពាក់មក្នុងនៃវិវិល។
យើងនាំមិនទាន់បានចែករំលែកនូវឡើយទេ និមិត្តសញ្ញាដែលអំណាច គឺផ្ទុយគ្នា
ប៉ុន្តែគេដាក់បុរាណនៃការមានសេចក្តីអាម៉ាស់ ប៉ុន្តែគេពិតជាយ៉ាងនោះ
ហើយយើងមានបំណងបង្ហាញអំពីរឿងនោះ។ បុរាណបទអាណិតហ្នា និងអូមហេតា
ក៏មានទីតាំងនៅក្នុងសង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់ដែរ ហើយគោលការណ៍នោះដល់ថា
ដំបូងបង្អាញពីចុងក្រោយ ក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដាក់ផងដែរ
ដោយសេចក្តីអធិប្បាយពីរបស់ពេត្រុសនៅក្នុងសង្ឃៀវភៅយ៉ូអង់កិច្ចការ។

កិច្ចការ ជំពូកទី២ កាត់ឡើងនូវផ្ទៃបណ្តុះបណ្តាលប៉ុន្មានក្នុង ៨ ព្រឹក (ម៉ោងទីបី)
ហើយជំពូកទី៣ គឺនូវម៉ោងទីបួន (ម៉ោង ៣ ល្ងាច) គឺជាពេលវេលាប្រជុំជាល្អបំផុត។
ក្នុង កិច្ចការ ជំពូកទី២ សារដែលពេត្រុសប្រកាស
គឺនៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើនៃនូវឯកជនមួយ
ប៉ុន្តែសេចក្តីអធិប្បាយរបស់គាត់នូវជំពូកទី៣ ត្រូវបានផ្តល់នៅក្នុងព្រះវិហារ។
ទាំងពីរត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្នាដោយការអំពាវនាវឲ្យប្រើចិត្តនៅក្នុងការប្រជុំទាំងពីរ។
សារដូចគ្នា ទីកន្លែងភូមិសាស្ត្រពីរ

ដល់តំណាងឲ្យនីមិត្តភាពសញ្ញាញាតិការទូរដ្ឋកិច្ចដើម្បីជួយនាំកូនក្មេងសារទីប៉ុនកូសុត
ដល់ត្រូវបានបង្កើតក្រោយទីផ្សារ និងព្រះវិហារ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី១១
យ៉ូហានត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ ប៉ុន្តែឲ្យទុកទីផ្សារចេញ
ពីព្រះវិហារត្រូវបានប្រគល់ឲ្យសាសន៍ដទៃ។

ហើយមានការប្រទានឲ្យខ្ញុំនូវដើមគ្រប់ដើមដូចជាដំបងរាស់;
ហើយទ្រព្យនោះឈរឡើង និយាយថា៖ «ចូរកុំកើតឡើង ហើយរស់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ
និងអាសនៈ ព្រមទាំងអស់អ្នកក្នុងលោកយើងបង្កើតនៅក្នុងនោះ។
ប៉ុន្តែទើបនាងដល់នាងខាងក្រៅព្រះវិហារ នោះ ចូរទុកចោលកុំរស់ឡើយ
ដូច្នេះត្រូវបានប្រគល់ឲ្យសាសន៍ដទៃហើយ;
ហើយពួកគេនឹងដាច់ឈ្មោះក្នុងបរិសុទ្ធអស់រយៈពេលសិបពីរខែ»។ វិវរណៈ ១១:១, ២

ដូចនេះ ការផ្ទេរឲ្យទូរដ្ឋកិច្ចដើម្បីជួយនាំកូនក្មេងសារទីប៉ុនកូសុត
និងការបង្កើតក្រោយទីផ្សារនៃដើមគ្រប់ដើមដូចជាដំបងរាស់
បង្កើតឡើងពីអ្នកសុភាពពីរក្រុមសម្រាប់ភូមិភាគក្រោយនាងកូនក្មេងសារទីប៉ុនកូសុត
អ្នកសុភាពមួយក្រុមគឺសាសន៍ដទៃនៃខាងក្រៅព្រះវិហារ
ហើយមួយក្រុមទៀតគឺជនជាតិយូដានៅក្នុងព្រះវិហារ។ ក្នុងការជំនុំជម្រះមនុស្សសាសន៍
គួរសាររបស់ព្រះត្រូវបានជំនុំជម្រះមុនគេ ហើយចាប់ពី 9/11
រហូតដល់ក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់ចុងភោគិក្យ ព្រះវិហារត្រូវបានជំនុំជម្រះ ហើយចាប់ពីក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់ចុង
ភោគិក្យរហូតដល់ការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង្កើនរបស់មនុស្ស
សាសន៍ដទៃត្រូវបានជំនុំជម្រះ។
ការជំនុំជម្រះនោះកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលភូមិភាគក្រោយ
ដល់ពេលវេលាត្រូវបានកំណត់ថាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងសៀវភៅយ៉ូអែល។
អ្វីដែលទីលានខាងក្រៅ (សាសន៍ដទៃ) និងព្រះវិហារ (ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ)
នៅក្នុងការបង្កើតក្រោយនៃតំណាងនៅក្នុងកិច្ចការ ជំពូក ២ និង ៣ នោះ
ក៏ជាការបង្កើតក្រោយយ៉ូអែលរាងភូមិភាគក្រោយដើម និងភូមិភាគក្រោយផងដែរ។
ភូមិភាគក្រោយដើមមានមកដល់នាង 9/11 ហើយត្រូវបានចាក់បង្កាច់ចុះ
ខណៈដែលព្រះវិហាររបស់ព្រះកំពុងត្រូវបានជំនុំជម្រះ។ នៅពេលដំណើរការនោះបានបញ្ចប់
ភូមិភាគក្រោយត្រូវបានចាក់បង្កាច់ចុះសាសន៍ដទៃនៅក្នុងទីលានខាងក្រៅ។

ដូចនេះ ចូរអរសបុរាណឡើង ឱក្ខន្ធចល់ស៊ីយ៉ូន ហើយចូររីករាយក្នុងព្រះយេស៊ូ
ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា
ដូច្នេះត្រូវបានប្រទានភូមិភាគក្រោយដំបូងដល់អ្នករាល់គ្នាតាមសមគួរ
ហើយទ្រង់នឹងបង្កើតភូមិភាគក្រោយឲ្យអ្នករាល់គ្នា គឺទាំងភូមិភាគក្រោយដំបូង និងភូមិភាគក្រោយចុង
នាងខែទីមួយ។ យ៉ូអែល 2:23។

ឥឡូវនេះ គោលបំណងរបស់ខ្ញុំ
មិនមែនដើម្បីបំភ្លឺអំពីភាពស្មោះត្រង់នៃសក្តានុពលខាងទំនាយរវាងសេចក្តីអំណរ
និងការខុសគ្នាអង្វែងទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគម្ពីរនេះបានជូនដំណឹងដល់អ្នកស្រាវជ្រាវឲ្យ «រីករាយ»
ដោយសារសារនៃភូមិភាគក្រោយ។
សារនៃភូមិភាគក្រោយបង្កើតសេចក្តីអំណរខាងទំនាយនៅក្នុងសក្តានុពលរបស់ព្រះ។
ដូចនេះ បុរាណបទអំពីភូមិភាគក្រោយដើម ឬភូមិភាគក្រោយមុន
បន្តបន្ទាប់ដោយភូមិភាគក្រោយចុង គឺជារូបខ្មៅហ្នឹងនៃច្រើនដ៏ពេញលេញ
ដល់ត្រូវបានទុកចោល ហើយគេមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះវា។

និមិត្តសញ្ញានៃថ្ងៃផ្សេងៗ ដែលទីបំផុតបានក្លាយទៅជាថ្ងៃកំពូល
នោះហើយជាអ្វីដែលអស្ចារ្យនៃក្នុងព្រះនគររបស់ព្រះ
និងនៃក្នុងក្រុមប្រឹក្សារបស់ស្រីរាជ្យនិងផងដែរ។

ថ្ងៃដែលអស្ចារ្យនោះកំណត់ឱ្យ អាល់ដា និង អូមហេតា នៃពាក្យទំនាយ។
គោលការណ៍នៃអាល់ដា និង អូមហេតា ក្នុងន័យនៃការអនុវត្តពាក្យទំនាយ
ត្រូវបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណដោយ អាល់ដា និង អូមហេតា
ជាញឹកញាប់នៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។
ដោយហេតុនេះ អ្វីដែលបានបើកសម្តែងអំពីគោលការណ៍នេះ
ត្រូវបានបើកសម្តែងដល់យើង និងក្នុងច្បាប់របស់យើងជារៀងរហូត។ ឆ្នាំ 1863
គឺជាថ្ងៃកំពូលនៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ ហើយវាក៏ជាថ្ងៃកំពូលនៃមីយ៉ាកាលរបស់ទេវតាទីបី
ចាប់ពី 1844 រហូតដល់ 1863 ផងដែរ។ ឆ្នាំ 1844 ជាថ្ងៃគ្រឹះ ហើយ 1863
ជាថ្ងៃកំពូលនៃមីយ៉ាកាលនោះ។ ពី 1844 ដល់ 1863
គឺជាសម័យព្យាករណ៍មួយដែលបានកាន់ស្តាប់បន្ទាប់ពី
ដូចជាបានកាន់ស្តាប់បន្ទាប់ពីយ៉ាងច្បាស់ដូច 538 រហូតដល់ 1798 ផងដែរ។
ការពិភាក្សានៃមនុស្សជាតិមិនដឹងអំពីអ្វីមួយ ដែលព្រះបានកាន់ស្តាប់បន្ទាប់ពីហើយ
នោះមិនផ្ទុយឱ្យអ្វីនោះក្លាយជាអ្វីដែលមិនបានកាន់ស្តាប់បន្ទាប់ពីទេ!

យើងបានបញ្ចប់អត្ថបទមុនដោយអត្ថបទខាងក្រោមនេះ។

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញថា ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ចំពោះបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះ
មានភាពស្រដៀងគ្នា ក្នុងមួយចំនួន
នឹងទំនាក់ទំនងរបស់លោកម៉ូស្តចេតោះអ៊ីស្តរាអែល។
មានអ្នកអ្នកទាំងនឹងលោកម៉ូស្ត នៅពេលស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈលំហក
ហើយក៏មានអ្នកអ្នកទាំងនឹងគាត់ផងដែរ»។ Testimonies, volume 3, 85.

នៅឆ្នាំ 1863 លោក James White ត្រូវបានកំណត់ថា «ក្នុងខុលៈៗទីបុរាណវិទ្យា» ជា
«ម៉ូស្តដេលអ៊ីស្តរាអែល»។

រយៈពេលពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ត្រូវបានជានិមិត្តរូបដោយរយៈពេលចាប់ពីការរំដោះនៃស
មុនក្រហមរហូតដល់កាដសែទីមួយ។ កាដសែទីមួយគឺជាអាល់ហ្វា
ហើយកាដសែទីពីរគឺជាអូមហេតា—ផុតលំនួនរយៈពេលស៊ីបឆ្នាំពីរដែលនាំទៅដល់កាដសែ
ហើយទាំងពីរបានបញ្ចប់ដោយការបោះបង្គោល។

ព្រះវិញ្ញាណនៃហោរាកថា
បានផ្សព្វផ្សាយការផ្តល់កាត់សមុទ្រក្រហមជាមួយនឹងការខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ 1844។
ព្រះគម្ពីរ បានផ្សព្វផ្សាយការផ្តល់កាត់សមុទ្រក្រហមជាមួយនឹងឈ្មោះកាដសែ ហើយ ស៊ីស្តូរី
វ៉ាយត៍ បញ្ជាក់ថា ការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្សនៃឈ្មោះកាដសែ
គឺជាគំរូទុកជាមុននៃការខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ 1844។
នេះជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្ទុយដោយផ្ទាល់
ហើយសញ្ញាសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រនៃច្រកចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្ទុយ គឺក្នុងយើងខ្ញុំ
ដែលជាកន្លែងដែលនៃក្នុងសប្តាហ៍ទីពីរនៃខែឆ្នាំ 2025 នេះ អ្នកបុរាណវិទ្យាទេវ
បត្របានដករកយើងខ្ញុំបុរាណ—តម្កល់ឈ្មោះដើមបីឱ្យពួកគេក្រោយក្រោយមក
និងខកចិត្តថា ជញ្ជាំងដែលបានផ្តល់ដល់ពួកគេបានរកយើងខ្ញុំនោះ
សុទ្ធតែផ្តល់ចេញទៅខាងក្រៅ។

មិនមែនចូលទៅខាងក្នុងដូចដែលតែងតែកែតម្រូវមានក្នុងពេលឡើយ។ ក្នុងការឡើយព័ទ្ធជាបុរាណ ជញ្ជាំងក្បូរឆ្លងរាងបំបែក និងរុញច្រានដូចលទ្ធផលខាងក្នុង។ តម្លៃដូចនោះឡើយសម្រាប់យើងខ្ញុំ។

ដូចនេះ បុរាណសាស្ត្រក៏ឡើង នៅពេលពួកបូជាចារយដ្ឋានគ្រប់
ហើយកាលណាបុរាណសាស្ត្រឡើងគ្រប់
និងបុរាណសាស្ត្រក៏ឡើងដោយសំឡេងស្រីយ៉ាងខ្ពស់
នោះកំពុងក្នុងឋានលំដាប់សម្រាប់ ដល់ចំណុចបុរាណសាស្ត្រក៏ឡើងចូលទៅក្នុងក្រុង
មុនាក៏គ្រប់ទៅមុខខ្លួន ហើយពួកគេហែនយកក្នុងនោះ។ យ៉ូស៊ែ ៦:២០។

អ្នកបុរាណវិទ្យាមានការបញ្ជាក់ពីការមានអាហារផងដែរ ដែលបញ្ជាក់ថា
នៅពេលកំពុងមានដួលរលំ

នោះមិនមែនជាការឡើយព័ទ្ធជាអង្គរវែងអូសបន្លាយនោះទេ។
វាក៏មានឆ្ងល់យឺតបន្តិចសំណួរមួយក្នុងចំណោមក្រុមបុរាណវិទ្យាផងដែរ
អំពីមូលហេតុដែលកំណត់ត្រាព្រះគម្ពីរស្ថិតិពីការដួលរលំនៃក្រុងយើងខ្ញុំមានបញ្ជាក់ថា
ពួកគេហៅឡើង “ទៅលើ” ចូលទៅក្នុងយើងខ្ញុំតាមលើកន្លែងក្នុង ឬជម្រាលមួយ
ដែលឡើងនេះពួកគេហៅឡើងដោយហើយថា
គួរមានបង្កកក្រុងឡើងនៅពេលកំពុងមានដួលរលំចេញទៅខាងក្រៅ។

ឧបសគ្គដំបូងដែលមានបុរាណសាស្ត្រអំពីការចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្ទុយ គឺយើងខ្ញុំ
ជាទីក្រុងមួយដែលមានឥទ្ធិពល និងសម្បត្តិស្ថិតិស្ថានសួគ៌។ យើងខ្ញុំ គឺជាឆ្នាំ 1863
ហើយយើងខ្ញុំ គឺជាបុរាណសាស្ត្របន្ទាប់ពីព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
មិនមែនគ្រឹះការបង្កើនអនុភាពសម្រាប់សម័យកាលច្បាប់ចុងអាទិត្យបុរាណនោះទេ
ប៉ុន្តែក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តាច់ចុះ និងការកើនឡើងរបស់វាផងដែរ។ យើងខ្ញុំ
ក៏មានបណ្តាសាទំនាយដាក់លាក់មួយ ដែលគួរមានបុរាណសាស្ត្រវិវាទផងដែរ។
យ៉ូស៊ែហេនបុរាណសាស្ត្របុរាណសាស្ត្រដែលសង្ស័យយើងខ្ញុំឡើងវិញ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ
គាត់មានបញ្ជាក់ថា បុរាណសាស្ត្រដែលសង្ស័យយើងខ្ញុំឡើងវិញ នឹងហាត់បង្វែរកូនបុរាណសាស្ត្រទៅបំផុត
និងកូនបុរាណសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ក្នុងការសង្ខេបនៃក្រុងដែលគួរបណ្តាសាស្ត្រនោះឡើងវិញ។
កូនមុនាក៏គួរហាត់បង្វែរនៅពេលដាក់គ្រឹះ ហើយមុនាក៏ទៀតនៅពេលលើកទ្វារក្នុងឡើង។
ទំនាយនោះមានសម្រេច

ហើយកំណត់ត្រានៃការសម្រេចរបស់វាគួរមានកត់ទុកក្នុងព្រះគម្ពីរ ដោយផ្ទេរច្រើនយើងខ្ញុំ
កុំឲ្យជានិមិត្តសញ្ញាព្រះគម្ពីរមួយដែលមានបង្កកក្រុងឡើងវិញហើយ។

នៅក្នុងការហាត់បង្វែរជាអតីតកាលរបស់វា និងនៅក្នុងបណ្តាសាស្ត្រទំនាយរបស់វា
បន្ទាប់ដោយការសម្រេចជាបុរាណសាស្ត្រនៃទំនាយនោះ
យើងយើងសាកសួរពីនាក់កំពុងនិយាយអំពីក្រុងយើងខ្ញុំ នៅឆ្នាំ 1863។
សក្ខីកម្មទាំងបីនោះគួរអនុវត្តចំពោះឆ្នាំ 1863។ សាកសួរទាំងបីនោះឈរមុន ដូចជា
ម៉ូស៊ីប៊ែរកំពុងឈរតាមន័យទំនាយនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលស៊ីបឆ្នាំរៀងៗខ្លួន។
រយៈពេលស៊ីបឆ្នាំមួយក្នុងចំណោមរយៈពេលទាំងនោះ
គួរមានតម្រូវយ៉ាងច្បាស់ជាមួយនឹងបុរាណសាស្ត្រ Millerite ដោយបង្កើតឲ្យយើងឃើញថា
ការកំណត់ទាំងបីរបស់ម៉ូស៊ីប៊ែរនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលស៊ីបឆ្នាំនីមួយៗ
សុទ្ធតែត្រូវជាមួយនឹងបុរាណសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1863—ជាបុរាណសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបី។

ម្ចាស់ហោនព្វកឡើងវិញនូវរឿងរបស់នូអនេលៅក្នុងការសងគុណោះរបស់គាត់ចេញពីទឹក។ ការលើកឡើងជាលើកដំបូងបំផុតអំពីម្ចាស់ដោយ «អ្នករងទោះ» នៃនាយសមុទ្រធម៌ត្រូវរយៈពេលបួនរយសាមសិបឆ្នាំរបស់អប្សរាហាំ គឺជាការផ្សព្វផ្សាយនៃបុរាណសាស្ត្រដ៏ល្អឥតខ្ចីរបស់ហោនព្វកដែលបានចូលទៅក្នុងសមុទ្រធម៌ត្រូវជាមួយមនុស្សជាតិដូចនេះហោនព្វកនាំយកនាយសមុទ្រធម៌ត្រូវរបស់អប្សរាហាំអំពីបុរាណដ៏ល្អឥតខ្ចីរបស់ហោនព្វកមកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលសន្យាដែលមុនពេលត្រូវបានដាក់ទាំងអស់។ នេះបញ្ជាក់អំពីពិធីបុណ្យផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់ហោនព្វក។ ព្រោះសេចក្តីស្នើសុំរបស់គាត់បានទទួលស្គាល់ដោយកិច្ចការរបស់ឪពុកម្តាយការបញ្ចុះសពគ្រប់គ្រាន់ណាស់ដោយទូកនៃលើកទឹកហើយការរស់ឡើងវិញគឺបុគ្គលរបស់ហោនព្វក។

ជីវិតរបស់ម៉ូសចាប់ផ្តើមដោយការប្តូររៀបចំជាមុននៃពិធីបុណ្យផ្សេងៗទៀតរបស់ទូកណូ
អ។ ដូច្នេះ នេះមានន័យថា ចាប់តាំងពីដើមមក លេខ «៨» ត្រូវបានគេដាក់ជាមួយម៉ូស
ពីព្រោះប្រសិនបើមានទំនាក់ទំនងសម្បទានមកពីរបស់គាត់បានចាប់ផ្តើមជាមួយលេខ «៨»
ពីសម្បទានមកពីរបស់លោក

ហើយកិច្ចការរបស់គាត់គឺដើម្បីបង្កើតពិធីកាត់ស្រកនៃចុងទី «ប្រាំបី»។
បន្ទាប់មក គាត់ត្រូវបានសាកល្បង ហើយគាត់បានបង្ហាញពីលទ្ធភាពនៃពិធីនេះផ្ទាល់។
ជីវិតរបស់ម៉ូសចាប់ផ្តើមដោយការផ្សព្វផ្សាយទីកម្ម ហើយស្រីបន្តនាំគ្នាដោយមក
មានសច្ចក្រឹត្យស្តាប់មួយ (របស់ជនជាតិអហេស៊ីបមុនាក់)
ដល់សម្ភាសន៍ចំណុចដល់ម៉ូសដោយជនជាតិអហេស៊ីបបានស្តាប់
ហើយក្រុមហ៊ុនបានចាប់ផ្តើមរបស់អ្នកប្រកាសពេញលេញ។ ការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃស្រីបន្តនាំដំបូងរបស់ម៉ូស ត្រូវបានគេដាក់ដោយការផ្សព្វផ្សាយទីកម្ម។ ការ
ផ្សព្វផ្សាយទីកម្មបានកំណត់អត្តសញ្ញាណការផ្តល់បុគ្គលិកជនជាតិហ្វីលីពីនដោយជនជាតិអ
ហេស៊ីប ហើយការផ្សព្វផ្សាយទីកម្មក្រុមហ៊ុន ពិជនជាតិអហេស៊ីបទៅជាជនជាតិហ្វីលីពីន
ស្រីបន្តនាំបន្ទាប់ពីនោះ

ម៉ូសបាននាំបុរសជាជនរបស់ព្រះគ្រូដល់ការផ្សព្វផ្សាយទីកម្មនៅសមុទ្រក្រហម
នៃលទ្ធផលនៃការផ្សព្វផ្សាយទីកម្មនៅយ៉េរដាន ដល់គាត់មិនដឹងបានទៅដល់ឡើយ។

បុរសជាជនរបស់ព្រះ ក្រុមហ៊ុនការដឹកនាំរបស់យ៉ូស្ទែ បានចូលទៅក្នុងទីកន្លែងសន្ទុយ
ដោយគ្មានម៉ូស
ព្រោះគាត់បានស្តាប់មុនពេលដល់បុណ្យផ្សេងៗទៀតក្នុងទន្លេយ៉េរដានបន្តិច។
ម៉ូសបាននិយាយ ហើយពេញចិត្តនឹងការឡើងវិញថា ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក
នឹងលើកឡើងពុទ្ធិកម្មនៃម៉ូស។ ពុទ្ធិកម្មនៃម៉ូសដោយមិត្តភក្តិប្រឆាំងនោះ គឺព្រះគ្រីស្ទ
ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចការរបស់ទ្រង់យ៉ាងគ្រឹះត្រូវនៃកន្លែងដល់ម៉ូសបាន
បញ្ចប់ទុក។

ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅពេលទទួលបានបុណ្យផ្សេងៗទៀតរបស់ទ្រង់
ហើយបុណ្យផ្សេងៗនោះ
គឺជាកន្លែងដែលពិតប្រាកដដល់យ៉ូស្ទែបានផ្តើមបុណ្យផ្សេងៗទៀតដល់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
នៃពេលពួកគេបានទទួលយ៉េរដានចូលទៅក្នុងទីកន្លែងសន្ទុយ។
ដំណឹងល្អទាំងឡាយប្រាប់យើងថា យ៉ូស្ទែកំពុងផ្តើមបុណ្យផ្សេងៗទៀតប្រហែលជា
ដល់ជាកន្លែងដែលគាត់ ហើយមានន័យថា កន្លែងដែលគាត់សាងសង់។

សមុទ្រក្រហមគឺជានិមិត្តរូបនៃការប្រហាររបស់អស៊ីប ដោយបញ្ជាក់ថា
សក្តិកម្មពុទ្ធិកម្មរបស់ម៉ូសនៅក្នុងបន្ទាត់នេះជាសច្ចក្រឹត្យពិត។
ចាប់ពីទន្លេនៃសមុទ្រក្រហម (ដល់ពេលខ្លះត្រូវបានហៅថាជាទន្លេ)
ហើយបន្តទៅដល់ទន្លេយ៉េរដាន។ ម៉ូស ដល់មានន័យថា «បានសង្កត់ទ្រង់ព្រឹទ្ធិក»
ចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់សក្តិកម្មរបស់គាត់នៃទីកន្លែងនោះ
ហើយទីកន្លែងនោះនឹងបង្ហាញអ្នកច្បាស់បង្កប់ព័រពួក។

រយៈពេលស្រីបន្តនាំដំបូងនៃជីវិតរបស់ម៉ូស កំណត់ឱ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយរយៈពេលស្រីបន្តនាំទីពីរ គឺជាទេវតាទីពីរ ឯរយៈពេលទីបី គឺជាទេវតាទីបី។
ទេវតាទាំងបីមានលក្ខណៈពិសេសខាងទំនាយរៀងៗខ្លួន ដូចជា
សារទាំងបីត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងសារទីមួយផងដែរ។
យើងបានបង្ហាញហេតុអ្វីបានជាសាធារណៈអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ

ដោយគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងដំណាក់កាលដំបូងនៃគម្ពីរដានីយ៍លែ។

ដានីយ៍លែបានក្រោតខ្មោចព្រះនាងក្នុងដំណាក់កាលទីមួយ
ហើយបានបដិសេធមិនបរិភោគអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន
ហើយព្រះបានលើកតម្កល់ដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការសាកល្បងទីពីរ ទាំងខាងអាហារ
និងខាងការមើលឃើញ ដល់ការដាក់ដៃលើដំណាក់កាលទីពីរ
និងការសាកល្បងទីបីដែលនាំឱ្យមានការស្រាវជ្រាវដោយខ្លួនឯង។ ដានីយ៍លែ
ដំណាក់កាលទីមួយ គឺជាទេវតាទីមួយនៃវិវរណៈ ដំណាក់កាលទីពីរ ដល់បុរាណសាស្ត្រថា «ក្រោតខ្មោចព្រះ»
«ចូរឲ្យស៊ីរឿងដល់ទ្រង់» ដូចដែលដានីយ៍លែបានផ្ដើមក្នុងការសាកល្បងទីពីរ ខាងអាហារ
និងខាងការមើលឃើញ ពីព្រោះ «ម៉ោងនៃការដាក់ដៃលើដំណាក់កាលទីពីរ» របស់និក្ខេបនិយម
បានមកដល់ហើយ។

រយៈពេលស៊ីបន្ទាប់ដំបូងនៃជីវិតរបស់ម៉ូសេបានចាប់ផ្ដើមឡើង
ដោយសារឪពុកម្តាយរបស់លោកក្រោតខ្មោចព្រះ។
នាពេលបុត្ររបស់លោកបានឃើញទូកក្នុងចន្លោះនាគក្នុងទឹក
ម៉ូសេបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងទីពីរ គឺជាការសាកល្បងដោយការមើលឃើញ។
បន្ទាប់មក បុត្ររបស់លោកបាននិយាយថា លោកមិនគួរស្វាគមន៍ទេ
ការនិយាយនេះបានមកដល់នាពេលបញ្ចប់នៃស៊ីបន្ទាប់ដំបូងផងដែរ
នាពេលដែលលោកបានសម្លាប់ជនជាតិអេស៊ីបម្នាក់ ហើយគួររត់ចេញពីអេស៊ីប។

នាពេលនេះរយៈពេលស៊ីបនាទីពីរ ទេវតាទីពីរនៃវិវរណៈ ដំណាក់កាល ១៤
ដល់បុរាណសាស្ត្រអំពីការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូន គួរតែចាត់ទុកជាមុនដោយការដួលរលំរបស់អេស៊ីប។
នាពេលនេះការដួលរលំនោះ នាពេលបញ្ចប់នៃស៊ីបនាទីពីរ
មានការសម្របសម្រួលយ៉ាងអស្ចារ្យនៃព្រះចេសេដានរបស់ព្រះ
ដូចជាដែលមាននាពេលបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ ក្នុងអំឡុងពេល Midnigh Cry
នៃឆ្នាំ 1844។

រយៈពេលស៊ីបនាទីបី ចាប់ផ្ដើមដោយការបុរាណសាស្ត្រសេចក្តីដំណឹងនៃសេចក្តីស្លាប់
លើសហគមន៍ទាំងមូលសុទ្ធជាតែទាំងអស់
ហើយវាបញ្ចប់ដោយសេចក្តីដំណឹងនៃសេចក្តីស្លាប់លើមជ្ឈដ្ឋាននៃសហគមន៍នោះ។

បងស៊ីវិល វ៉ាយត៍ បញ្ជាក់ថា កិច្ចការរបស់យើង គឺគួរបង្កបង្កើនសាររបស់ទេវតាទាំងបី។

«ព្រះអម្ចាស់ដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់នាពេលលោកយើង ដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់វា។
ទ្រង់ក៏ដឹកនាំដល់ជនជាតិទាំងអស់ក្នុងការសាសនាទាំងឡាយ ដោយសារការបដិសេធពលនិយម
និងសេចក្តីពិតដែលបានប្រទានឲ្យពួកគេ។ សារដ៏មហិមា
ដ៏ល្អបញ្ចូលសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី គួរតែបុរាណសាស្ត្រដល់លោកយើង។
នេះគួរជាបន្ទុកនៃកិច្ចការរបស់យើង»។ The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 7, 950.

ស៊ីបនាទីបីរបស់ម៉ូសេ តំណាងឲ្យទេវតាទីមួយនៃវិវរណៈដំណាក់កាលទីពីរ
ហើយរយៈពេលស៊ីបនាទីពីររបស់គាត់គឺទេវតាទីពីរ
និងរយៈពេលស៊ីបនាទីបីគឺទេវតាទីបី។ «សារដ៏អស្ចារ្យ» របស់យើង គឺគួរបញ្ចូល
«សាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី» ដល់ដាក់និមិត្តសញ្ញាទាំងបីរបស់ម៉ូសេទៅក្នុងឆ្នាំ
1863 ហើយដូច្នេះ មានម៉ូសេប្រើប្រាស់នាពេលចាប់ផ្ដើមអារម្មណ៍។

ចន្ទលោះឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 រួមបញ្ចូលសាក្សីពីរនរយៈពេលស៊ែប៊ីបឆ្នាំទាំងពីរ
ដល់បាននាំទៅកាន់ Kadesh។ ការបំផុសគំនិតកំណត់សម្គាល់ថា
សាក្សីទីបីមិនអាចមានឡើយ បើគ្មានសាក្សីទីមួយ និងទីពីរ ដូច្នេះ
ស៊ែប៊ីបឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតរបស់ Moses ក៏ត្រូវតែកំណត់ឱ្យបានចន្ទលោះឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863
ផងដែរ។ Moses កំពុងសម្លាប់ជនជាតិអេស៊ីបនៅឆ្នាំ 1863 ពុំមែនទាំង Moses
វាយថ្មដាងដោយដំបងនៃអំណាចរបស់គាត់ ហើយក៏នាំទៅពេលដល់ Moses
សុំយើងស៊ីរុនរៀងរបស់ព្រះ ក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃការប្រហាររបស់កូនគោមាសផងដែរ។
មាន Moses ប្តីរបស់ឆ្នាំ 1863 និងច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យ
ហើយពួកគេទាំងអស់មានអាយុស៊ែប៊ីបឆ្នាំ។

រយៈពេលទាំងបីរបស់ម៉ូសេនីមួយៗសុទ្ធតែមានការរំដោះដោយទឹក។
ម៉ូសេនាំកូនកន្ទុកសមស្របនឹងម៉ូសេនៃកាត់សមុទ្រក្រហម
ដល់សមស្របនឹងម៉ូសេនៃទន្លេយើងដាន់ពីរដង៖ ទន្លេនើល សមុទ្រក្រហម
និងទន្លេយើងដាន់ពីរដង។
ទឹកនៃការរំដោះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងរយៈពេលទាំងបីនីមួយៗ ពីព្រោះវាទាំងអស់សុទ្ធតែ
សមស្របនឹងរយៈពេលនៃទឹកនៃការរំដោះកំពុងត្រូវបានចាក់បង្ហូរចេញក្នុងអំឡុងពេល
ក្នុងរៀងរាល់ក្រោយ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលទីបីនៃស៊ែប៊ីបឆ្នាំ ម៉ូសេនាំវាយថ្មដាងដោយដំបងរបស់លោក។
នៅចុងបញ្ចប់នៃស៊ែប៊ីបឆ្នាំទីពីរ ដំបងរបស់លោកបានបំបែកសមុទ្រក្រហម។
នៅចុងបញ្ចប់នៃស៊ែប៊ីបឆ្នាំទីមួយ លោកបានបដិសេធដំបងនៃអំណាចអេស៊ីប
ហើយផ្ទេរវិស័យទទួលបានទុក្ខជាមួយបុរាណជនរបស់លោក។

នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលទីមួយ ជនជាតិអេស៊ីបមុនាក់បានស្លាប់
ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលទីពីរ កងទ័ព កូនច្បង
និងមន្ត្រីនាំរបស់អេស៊ីបបានស្លាប់។ នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលទីបី បុរាណជាតិអ៊ីស្រាអែល
អធិបតី និងម៉ូសេ សុទ្ធតែមានស្លាប់។ ទាំងនេះជាបុរេត្ថិសាស្ត្រស្របគ្នាបី ដល់
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» នីមួយៗកំណត់ឱ្យបានឆ្នាំ 1844 ដល់
1863—ជាបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃទេវតាទីបី ដល់ជាន់កំណត់ឱ្យបានរយៈពេលពី 9/11
ដល់ច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យ និងរដូវកាលបំបែកកេស៊ី
នៅពេលទឹកនៃការរំដោះត្រូវបានចាក់បង្ហូរចេញ។

ម៉ូសេនាំកូនកន្ទុកការប្រហារទាំងពីរនៃកាត់ស៊ែ ហើយការប្រហារនៃកាត់ស៊ែទាំងពីរនោះ
សុទ្ធតែជាថ្មកំពូលក្នុងសម័យរបស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួន។ វាទាំងពីរកំណត់ឱ្យបានឆ្នាំ 1863
ដល់កំណត់ថ្មកំពូលនៃម័យទេវតាទីបីផងដែរ ដោយចាប់ផ្តើមពីអាល់ហ្សានៅឆ្នាំ 1844
រហូតដល់ថ្មកំពូលនៅឆ្នាំ 1863។ នៅពេលពិចារណាអំពីពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃថ្ម
ដល់ចាប់ផ្តើមជាគ្រឹះ ហើយបញ្ចប់ជាថ្មកំពូល នោះគេទទួលបានស្គាល់ថា តាមទំនាយ
ថ្មកំពូលតែងតែផ្ទុក។ ដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃម័យបុរាណពាក់ព័ន្ធក្នុង
ដល់នាំទៅកាន់ការចាក់បង្ហូរពេញលេញនៃថ្មកំពូលក្នុងថ្មបុរាណពាក់ព័ន្ធក្នុង
បង្ហាញសេចក្តីពិតនេះ។

នៅថ្ងៃទី ៩/១១ ការប្រហារបានចាប់ផ្តើមឡើង
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងការចាក់បង្ហូរយ៉ាងពេញលេញ
នៅពេលច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យមកដល់។

សេចក្តីពិតនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពើហិង្សារបស់ម៉ូសនេនៅក្នុងសេចក្តីទីពីរ និងក្នុងសេចក្តីទីបី ថាជាអំពើហិង្សាដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់ប្រទេសនៅក្នុងសេចក្តីទីមួយ។ ការបោះឆ្នោតអាចមានបណ្តាញឈ្មោះមួយចំនួនមួយចំនួនមួយចំនួន ហើយការបោះឆ្នោតអាចមានបណ្តាញឈ្មោះមួយចំនួនមួយចំនួន (ម៉ូស) ប៉ុន្តែអំពើហិង្សា របស់មនុស្សមនុស្សនោះគឺជាអំពើហិង្សាសាមីកម្មរបស់ប្រជាជាតិទាំងមូល។ មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាសាមីកម្ម ហើយនៅកម្រិតនេះ គ្មានការបង្កើតក្រុមអំពើហិង្សារបស់ម៉ូសេ ឬរបស់ជនអីស្រាអែលណាមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតឡើយ ប៉ុន្តែតែមន្ទិលពុយករណ៍ ការដល់ម៉ូសេដោយព្រះគ្រីស្ទជាលើកទីពីរគឺជា ពិព្វលោកៈវាជាមុខកំពូលនៃអំពើហិង្សាសាមីកម្មនេះ។

ការបោះឆ្នោតរបស់ម៉ូសេនៅក្នុងសេចក្តីទីពីរ អូមហេតា ទីពីរ ជាអំពើហិង្សាដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់កូនចៅអីស្រាអែលដែលបដិសេធសាររបស់យ៉ូស្រា និងកាឡូបេ។ តាមន័យទំនាយ ម៉ូសេនេះនៅឆ្នាំ 1863 ជាទីដល់គាត់ស្តាប់នូវកូនចៅហ្វាស្តានដោយសារការបោះឆ្នោតរបស់គាត់។ ម៉ូសេក៏ឈរនៅឆ្នាំ 1863 ផងដែរ ជាទីដល់ប្រជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ស្តាប់នូវកូន ចៅហ្វាស្តានដោយសារការបោះឆ្នោតរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែម៉ូសេមិនមានចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោតនោះឡើយ។ ឆ្នាំ 1863 សរុបគ្នានឹងចូលរួមក្នុងអំពើហិង្សា ដូចគ្នានឹងការបោះឆ្នោតរបស់អ្វីៗដោយកូនចៅហ្វាស្តានដែរ។ នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ ដល់សរុបគ្នានឹងក្នុងសេចក្តី ឆ្នាំ 1863 និងចូលរួមក្នុងអំពើហិង្សា ម៉ូសេក៏ពុំអធិស្ឋានដើម្បីបើកចំហៀងសិល្បៈរបស់ព្រះ។

ក្នុងសេចក្តីទីបី ឆ្នាំ 1863 ហើយម៉ូសេស្តាប់នូវកូនចៅហ្វាស្តាននៅក្នុងសេចក្តីទីបី ដូចនេះ ដោយផ្អែកលើសាក្សីព្រះគម្ភីរពីររូប ដល់សុទ្ធតែជាមុខកំពូល យើងបង្កើតថា រយៈពេលស៊ីបឆ្នាំទីបី ដល់មិនបញ្ចប់នូវក្នុងសេចក្តី កំណត់ឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។ នៅទីនេះ «ម៉ូសេដែលមិនមានក្របខណ្ឌ» កំពុងរក្សាព្រះគ្រីស្ទសាឡើងវិញ ខណៈដែលគាត់បដិសេធមុខងារ នៅក្នុងឆ្នាំ 1863 និងការប្រទានក្រុមនីយ៍នៃសីលធម៌ «ម៉ូសេដែលមានក្របខណ្ឌ» កំពុងសង្វេគព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1863 ម៉ូសេកំណត់ឆ្នាំទាំងពួងមានបុរាណ និងព្រះហស្តចារិយ។

«ពួកផារីស៊ី និងអ្នកយកពន្ធដារ កំណត់ឆ្នាំមនុស្សពីរបួសទេវៈ ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលមកចុះបង្គំព្រះ គួរមានបង្អែកចូលទៅក្នុងនោះ។ កំណត់ពីរនាក់ដំបូងរបស់ពួកគេ គួរមានយើងនៅក្នុងកូនពីរនាក់ដំបូង ដល់មានក្របខណ្ឌក្នុងលោកិយនេះ»។ Christ's Object Lessons, 152.

នៅក្នុងសេចក្តីទីបី ឆ្នាំ 1863 លោកម៉ូសេកំណត់ឆ្នាំ «ក្រុមធំពីរ ដល់កូនចៅហ្វាស្តាន ពួកអ្នកដល់» «ចុះបង្គំព្រះ គួរមានបង្អែកចូល»។ លោកម៉ូសេដោយនិយមន័យស្របនៃសីលធម៌ប្រទេស ដូចជាលោកព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។

«សម្រាប់មនុស្សគ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់ដែលគួរមានកំណត់ដោយពួកផារីស៊ី និងអ្នកយកពន្ធដារ នោះមានមធ្យោបាយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសនាព្រះគ្រីស្ទ។ នៅដំណាក់កាលដំបូងនៃការផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់គាត់ ព្រះគ្រីស្ទបានគិតថាខ្លួនមាំមួន។ ដូចជាពួកផារីស៊ី តាមការវាយតម្លៃរបស់ខ្លួន គាត់ "មិនដូចមនុស្សដទៃទៀតទេ"។ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទ នៅមុនពេលដែលទ្រង់គួរមានកុបត្រ

មានព្រមានសិស្សរបស់ទ្រង់ជាមុនថា “អ្នករាល់គ្នានឹងជំពប់ដោយព្រះខ្មៅ
នៃយប់នេះទាំងអស់គ្នា” នោះព្រះគ្រូស្រាវជ្រាវបានដោយទំនុកចិត្តថា
“ទោះបីជាមនុស្សទាំងអស់នឹងជំពប់ក៏ដោយ តែខ្ញុំមិនជំពប់ឡើយ”។ ម៉ាកុស 14:27,
29។ ព្រះគ្រូស្រាវជ្រាវបានស្គាល់គ្នាថាថ្ងៃនាគ្រប់រាល់ខ្លួនទេ
ការទុកចិត្តលើខ្លួនឯងមាននាំឲ្យគាត់រងវេទនា។
គាត់គិតថាខ្លួនអាចទ្រាំទ្រការល្អប្លែកៗបាន; ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានម៉ោងខ្លី
ការសាកល្បងក៏បានមកដល់ ហើយដោយការដាក់ទំនាយ និងការស្របច្រក
គាត់បានបដិសេធព្រះអម្ចាស់របស់គាត់»។ Christ's Object Lessons, 152។

នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ ដលើគឺជាឆ្នាំ 1863 ព្រះគ្រូស្រាវជ្រាវបានមនុស្សពីររូប។
គឺអ្នកដទៃទទួលបានសញ្ញាសក្ខីភាពអ្នកដទៃទទួលបានសញ្ញាសក្ខីភាពរបស់ព្រះ។
នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានប្រកួលយ៉ាងខ្លាំងនឹងព្រះគ្រូស្រាវ
នោះវាបាននិមិត្តរូបនៃមួយសន្លឹកសិបបួនពាន់។
ការយល់ដឹងនោះក៏ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដល់ ដោយគុណឈ្មោះព្រះគ្រូស្រាវដោយប្រ
សិទ្ធិលើអ្នកស្រាវជ្រាវក្នុងអំឡុងពេលនោះ។
ប្រសិនបើយើងប្រើវិធីដដែលនោះលើ 1863 យើងនឹងទទួលបាន 144។

និមិត្តរូបសញ្ញាពីរនេះនៅក្នុងចំណោមនិមិត្តរូបសញ្ញាទាំងបីរបស់ម៉ូសេ ដលើសុបត្តន្តនឹងឆ្នាំ
1863 បញ្ជាក់ថា រយៈពេលទីបីក៏ត្រូវតែស្របគ្នាផងដែរ។
បន្ទាប់ពីទាំងពីរនេះក៏បានស្នើសុំឲ្យអ្នកសញ្ញាសក្ខីភាពរៀនរបស់ព្រះបាទម៉ាដាម
និងព្រះបាទម៉ាដាម ហើយរយៈពេលទីបីក៏បានអនុវត្តសញ្ញាសក្ខីភាពការប៉ុនប៉ងមួយដើម្បីប្រើ
មុលាងរបស់មនុស្សឲ្យសម្រេចការងារមួយរបស់ព្រះ។ ការទុកចិត្តលើអំណាចរបស់មនុស្ស
ដូចដែលម៉ូសេបានជឿជាក់មួយជនជាតិអេស៊ីប
គឺតំណាងឲ្យការទុកចិត្តលើសិទ្ធិអំណាចរបស់មនុស្ស
លើសិទ្ធិអំណាចដែលបានតែងតាំង។

បងស៊ីរី រ៉ែក បានចូលដៃអំពីស្នាមរបស់នាងថា
«ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ចំពោះបុរាណវិទ្យាជនរបស់ព្រះ មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ក្នុងខ្លួនៗ
ទៅនឹងទំនាក់ទំនងរបស់ម៉ូសេចំពោះអ៊ីស្រាអែល»។ នៅឆ្នាំ 1863
ម៉ូសេត្រូវបានតំណាងដោយ James White។ នៅឆ្នាំ 1863 James White
កំពុងសម្របសម្រួលជាតិអេស៊ីបមុនគាត់ រយៈពេលគ្រីស្ទជាលើកទីពីរ
ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកប៉ាប៊ីលូន ដលើបានបដិសេធសារអំពី «សេចក្តីសម្រាក»
ដែលបានលើកបង្ហាញដោយ Joshua និង Caleb។ ម៉ូសេទាំងពីររូបចារិលដង
ក្នុងពេលដែលគាត់បានវាយមុខជាលើកទីពីរ ហើយជាព្រះបាទម៉ាដាម
ក្នុងពេលដែលគាត់បានអនុវត្តកម្មវិធីសម្រាប់ពួកប៉ាប៊ីលូននៃអ៊ីស្រាអែល។

យើងនឹងបញ្ចប់អត្ថបទនេះដោយបទគម្ពីរនៅក្នុង គម្ពីរជនគណនា ជំពូកដប់បួន
ដែលម៉ូសេស្នើសុំនៅឆ្នាំ 1863 នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានប្រទានឲ្យយើងសិរីល្អអស់ព្រះ
នៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រសុបត្តន្តនៃស្រាវជ្រាវតំណាងដោយការប៉ះពាល់នៃក្លែងក្លាយ។

នៅក្នុងបទគម្ពីរនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សួរថា «តើដល់ពេលណា»
ទ្រង់ត្រូវដោះស្រាយជាមួយពួកប៉ាប៊ីលូននៃអ៊ីស្រាអែល
ដលើជាសំណួរដូចគ្នានឹងដលើអសោយបានសួរព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំមួយ។
សូមកត់សម្គាល់ថា សៀវភៅជនគណនាដាក់បុរេវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងសម័យកាលដែលផែនដីត្រូវ
បានបំប្លែងដោយសិរីល្អអស់ព្រះ

ដូចដែលពួកទេវតាក៏បានសម្គាល់នៅក្នុងខតិបិនអែសោយ ជំពូកទីប្រាំមួយផងដែរ។ 9/11
គឺជាថ្ងៃគ្រោះថ្នាក់ប្រែវត្ថុគឺសាសនាពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863
ហើយចូលរួមផងដែរនូវអំពើអាក្រក់ណាស់។ បរិបទនៅក្នុងជនគណនា
មិនតិចជាងការដាក់នូវបង្កាញនៃបទចម្លែង
ឬពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីចម្លើយទំពាំងហយជូនឱ្យយើង
ខណៈដែលអ្វីស្អាតអស់បុរាណកំពុងត្រូវបានរំលងទៅ
ខណៈដែលព្រះអម្ចាស់បានចូលក្នុងសង្គមក្រីក្រជាមួយយ៉ូស៊ី។

រួចមក សហគមន៍ទាំងមូលក៏បន្តលឺសំឡេងឡើង ហើយស្រកែយ៉ះ
ហើយប្រជាជនបានយំស្រេចទៅដល់ស្រែចំការ។
ពួកគេបានចោលអ្វីស្អាតអស់ទាំងអស់បានរៀបរៀងទាំងនឹងលោកម៉ូសេ
និងទាំងនឹងលោកអារ៉ុន;
ហើយសហគមន៍ទាំងមូលបាននិយាយទៅកាន់អ្នកទាំងពីរថា៖
សូមឲ្យយើងបានស្តាប់នូវសូត្រអស្ចារ្យពុទ្ធច្បាច្ច៖
ឬសូមឲ្យយើងបានស្តាប់នូវទីរំលោភបំពាននេះចុះ!
ហើយហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវនាំយើងមកដល់ស្រុកនេះ
ដើម្បីឲ្យយើងដួលស្រាប់ដោយមុខងារ
ដើម្បីឲ្យបុរសពុទ្ធចក្ខុរបស់យើងក្លាយជាចំណីរបស់អ្នក?
តើការរំលោភបំពានទៅអស្ចារ្យមិនប្រសើរជាងទេឬ?
ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ ចូរយើងតែងតាំងមេដឹកនាំមុនគេ
ហើយរំលោភបំពានទៅអស្ចារ្យវិញ។

នោះម៉ូសេ
និងអារ៉ុនបានក្រាបមុខចុះនៅមុខសហគមន៍ទាំងមូលនៃជំនុំកូនចៅអ្វីស្អាតអស់។
ហើយយ៉ូស៊ី កូនរបស់នួន និងកាលបែ កូនរបស់យេស៊ូន
ដែលជាកូនចំណោមអ្នកទាំងនោះដែលបានទៅសិទ្ធិប្រសើរនោះ
បានហែសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន។
ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនចៅអ្វីស្អាតអស់ទាំងមូល ដោយពោលថា៖
ដឹងឬយើងបានឆ្ងល់កាត់ ដើម្បីសិទ្ធិប្រសើរនោះ ជាដំណើរការស្រស់ស្អាតយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់។
បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងយើង នោះទ្រង់នឹងនាំយើងចូលទៅក្នុងដីនេះ
ហើយប្រទានវាដល់យើង ជាដីដែលព្រះយេស៊ូវបានទិញដោះ និងទឹកយូដា។
តែប៉ុន្តែបោះបង្គោលនេះអម្ចាស់ឡើយ ហើយកុំខ្លាចប្រជាជននៃស្រុកនោះដែរ
ដូចពួកគេជាអាហារសម្រាប់យើង ការការពាររបស់ពួកគេបានបាត់ចេញពីពួកគេហើយ
ហើយព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង កុំខ្លាចពួកគេឡើយ។

ប៉ុន្តែ ពួកជំនុំទាំងមូលបង្កគាប់ឲ្យគប់ពួកគេនឹងថ្ម។
ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវបានលិចមកនៅក្នុងគុរសាលជំនុំ
នោះចំពោះមុខកូនចៅអ្វីស្អាតអស់ទាំងអស់។
ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេថា៖
«ប្រជាជននេះនឹងបង្កឲ្យយើងខ្សឹមខ្សួចដល់កាលណា?
ហើយនឹងនាំយើងទៅលេណាទើបពួកគេជឿយើងខ្ញុំ ទោះបីមានទីសំគាល់ទាំងអស់ដល់
យើងខ្ញុំបានបង្កាញនូវកណ្តាលពួកគេក៏ដោយ?»

ខ្ញុំនឹងរាយការណ៍ពួកគេដោយរំលោភតាមតុលាការ ហើយដកពួកគេចេញពីមរតក
ហើយយើងនឹងបង្កើតជាតិសាសន៍មួយផងដែរ។

នឹងមានអំណាចខ្ពស់ជាងពួកគេពីអ្នក។

ម៉ូសេទូលដល់ព្រះយេស៊ូថា៖ «ដូច្នេះ ជនជាតិអាល្លឺម៉ង់រឿងនេះ ពីព្រោះទ្រង់បាននាំបុរាណជននេះឡើងចេញពីចំណោមពួកគេ ដោយព្រះចលនាបស់ទ្រង់។ ហើយពួកគេនឹងប្រាប់ដល់អ្នកស្រុកនៃនៃនេះថា ពួកគេបានឮថា ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូ គង់នៅកណ្តាលបុរាណជននេះ ថាទ្រង់ ព្រះយេស៊ូ គួរឲ្យបានយឺតយ៉ាវលំអ្នកនឹងទទួលបាន ហើយថា ពាក្យរបស់ទ្រង់ស្មើនឹងពាក្យពិត ហើយថាទ្រង់យាងទៅមុខពួកគេ នៅពេលចុងក្រោយនៃសម័យពេក ហើយនៅពេលយប់ក្នុងសម័យរំលង។ ឥឡូវនេះ បុរសនិបត្តិទ្រង់សម្រាប់បុរាណជននេះទាំងអស់ ដូចជាមនុស្សសត្វម្នាក់ នោះបណ្តាជាតិដែលបានពួកវាមកពីរូបរបស់ទ្រង់ នឹងនិយាយថា៖ “ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូមិនអាចនាំបុរាណជននេះចូលទៅក្នុងដៃនៃនៃនៃទ្រង់បានស្របនឹងពួកគេបាន ដូច្នេះទ្រង់បានសម្រាប់ពួកគេនៅទីរហោស្ថាន”»

ហើយឥឡូវនេះ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គ ឲ្យមេត្តាព្រះចលនាបស់ព្រះអង្គចាស់របស់ទូលបង្គំបានបុរសនិបត្តិឡើង តាមដំណើរព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះយេស៊ូទ្រង់អត់ធ្មត់យូរ ហើយមានព្រះមត៌េតាយ៉ាងធំ ទ្រង់អភ័យទោសអំពើទុច្ចរិត និងការរំលង ប៉ុន្តែទ្រង់មិនរាប់ជាឥតទោសដាច់ខាតដល់អ្នកមានទោសឡើយ ទ្រង់ទារុណកម្មអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកលើកូនចៅហ្វូងដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន។ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គ សូមអភ័យទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់បុរាណជននេះ តាមទំហំនៃព្រះមត៌េតារបស់ព្រះអង្គ ហើយដូចជាព្រះអង្គបានអភ័យទោសដល់បុរាណជននេះ តាំងពីស្រុកអាល្លឺម៉ង់រហូតមកដល់ឥឡូវនេះ។

ព្រះអង្គចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំបានអត់ទោសតាមពាក្យរបស់អ្នកហើយ ប៉ុន្តែដូចជាខ្ញុំមានជីវិតពិតប្រាកដ នោះផែនដីទាំងមូលនឹងពេញដោយសិរីល្អអន្តរៈព្រះអង្គចាស់។

ដំបូងអស់បុរសទាំងនោះដែលបានយឺតយ៉ាវរឿងរបស់យើង និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយរបស់យើង ដដែលយើងបានធុរចំណេះនៅស្រុកអាល្លឺម៉ង់ និងនៅទីរហោស្ថាន ហើយបានលុបដល់យើងឥឡូវនេះដល់ដប់ដង ហើយមិនបានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់យើងទេ នោះពិតជាពួកគេមិនយឺតយ៉ាវស្រុកដែលយើងបានស្របចងបុព្វបុរសរបស់ពួកគេឡើយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានបង្កហើយយើងនឹងយឺតយ៉ាវស្រុក នោះទេ។ ប៉ុន្តែ កាឡបៃ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ដោយព្រោះមានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតនៅជាមួយគាត់ ហើយបានដើរតាមយើងយ៉ាងពេញលេញ នោះយើងនឹងនាំគាត់ចូលទៅក្នុងស្រុកដែលគាត់បានទៅនោះ ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់ស្រុកនោះ។ (ឥឡូវនេះ ពួកអាម៉ាឡា និងពួកកាណានរស់នៅក្នុងផ្ទះលង្កា) ចុងស្មៅអ័ក ចូរបរិទ្ធនៅ ហើយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានតាមផ្លូវសមុទ្រក្រហម។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ម៉ូសេ និងអារ៉ុនថា៖ «តើយើងគួរអត់ទុំនឹងសហគមន៍អាក្រក់នេះ ដែលអ្វីទាំងបុរាណនឹងយើង ដល់កាលណា? យើងបានឮពាក្យអ្វីទាំងបុរាណរបស់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល

ដល់ពួកគេអ្វីទាំងឡាយនឹងយើង។ ចូរប្រាប់ពួកគេថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
“ដូចជាយើងមានព្រះជន្មម្តងម្កាល
នោះដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយនៅក្នុងក្រុមប្រជុំរបស់យើងយ៉ាងណា
យើងនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ
សាកសពរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងដួលស្រាយនៅក្នុងទីហោសថានេះ
ហើយអ្នកទាំងអស់ដែលបានត្រូវរាប់ចំនួនក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
តាមចំនួនទាំងមូលរបស់អ្នករាល់គ្នា ចាប់ពីអាយុមុកឆ្មាំឡើងទៅ
ដល់បានអ្វីទាំងឡាយនឹងយើង នោះប្រាកដជាអ្នករាល់គ្នាមិនចូលទៅក្នុងស្រុក
ដល់យើងបានស្របថានឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្មានកាន់នៅក្នុងនោះឡើយ
លើកលែងតែកាលបែ កូនយក្សនុន រីឯយ៉ូស្ទ កូននូប៊ូណូណោះ។
ប៉ុន្តែក្លែងក្លាបរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដល់អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថានឹងកុលាយដាច់ណាស់ពាននោះ
យើងនឹងនាំពួកគេចូលទៅ
ហើយពួកគេនឹងស្គាល់ស្រុកដល់អ្នករាល់គ្នាបានមើលងាយ។ រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ
សាកសពរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងដួលស្រាយនៅក្នុងទីហោសថានេះ។
កូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងរងរំលោភនៅក្នុងទីហោសថានេះអស់ស៊ីបឆ្នាំ
ហើយនឹងទទួលទោសដោយព្រោះអំពើធម៌កុបកម្មរបស់អ្នករាល់គ្នា
រហូតទាល់តែសាកសពរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវវិនាសអស់នៅក្នុងទីហោសថានេះ។
តាមចំនួនថ្មដែលអ្នករាល់គ្នាបានសិរិលការស្រុកនោះ គឺស៊ីបថ្មដែល
ដោយគិតមួយថ្មដែលមួយឆ្នាំ
អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលទោសចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាអស់ស៊ីបឆ្នាំ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងអំពីការដកព្រះសន្យារបស់យើង”»។

យើងជាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលហើយថា
យើងនឹងប្រព្រឹត្តដូចនេះជាមិនខានចំពោះកុម្មជំនុំអាក្រក់ទាំងមូលនេះ
ដល់បានប្រមូលផ្តុំគ្នាទាំងនឹងយើង នៅក្នុងទីហោសថានេះ
ពួកគេនឹងត្រូវវិនាស ហើយនៅទីនោះ ពួកគេនឹងស្រាយ។
រីឯបុរសទាំងឡាយដែលម្ចាស់បោកឲ្យទៅសិរិលមើលស្រុក ហើយបានត្រឡប់មកវិញ
បណ្តាលឲ្យកុម្មជំនុំទាំងមូលអ្វីទាំងឡាយនឹងគាត់
ដោយនាំយកសច្ច័យដ៏បង្កកាច់អំពីស្រុកនោះមក នោះគឺបុរសទាំងនោះឯង
ដែលបាននាំយកដំណឹងអាក្រក់អំពីស្រុកនោះមក
បានស្រាប់ដោយជំនិតគុហាននៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ។

ប៉ុន្តែ យ៉ូស្ទ បុត្រនូន និង កាលបែ បុត្រយក្សនុន
ដែលស្ថិតក្នុងចំណោមបុរសទាំងនោះដែលបានទៅសិរិលមើលស្រុកនោះ
នៅតែមានជីវិតរស់។ ជនគណនា 14:1-38។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។